

У 1993 р. успішно захистила кандидатську дисертацію «Проблеми правового регулювання фінансової діяльності місцевих Рад народних депутатів».

Веде наукові дослідження в галузі фінансового та конституційного права. Зокрема, досліджує проблеми бюджетного, податкового права, розвитку і правового регулювання фінансової діяльності органів місцевого самоврядування.

Н. К. Ісаєва опублікувала понад 50 наукових праць, у тому числі розділи у 12 підручниках і посібниках для вищих навчальних закладів та у двох – для загальноосвітніх шкіл.

Багато сил віддає підготовці молодих учених, виховуючи в них творче та відповідальне ставлення до юридичної науки.

Успішно поєднує наукову роботу з викладанням у вищих навчальних закладах. Читає нормативні курси фінансового, банківського та конституційного права, зокрема у Київському університеті права НАН України, Національній академії управління тощо. У 1996 р. їй було присвоєно наукове звання доцента. У 2001 р. Спілка юристів України визнала Н. К. Ісаєву юристом – викладачем року.

Наталія Карлівна бере активну участь у законопроектній роботі. Зокрема, була членом робочих груп з підготовки законопроектів про місцеве самоврядування, місцеві державні адміністрації, Закону «Про столицю України – місто-герой Київ», Статуту територіальної громади м. Києва. Брала активну участь у підготовці пропозицій до проекту Конституції України, Бюджетного кодексу України, Податкового кодексу України та інших законопроектів.

За вагомий внесок у розвиток юридичної науки в галузі фінансового права та місцевого самоврядування Н. К. Ісаєва була відзначена Почесною грамотою Верховної Ради України, подяками Київського міського Голови, Грамотами Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів України та Рівненської обласної державної адміністрації.

Понад 20 років Н. К. Ісаєва очолює первинну профспілкову організацію Інституту. Для всієї її праці характерні відповідальний підхід і конструктивність.

Наталію Карлівну знають і цінують не тільки як відомого вченого та педагога, а й як людину, завжди готову прийти на допомогу.

Зичимо Вам, шановна Наталіє Карлівно, міцного здоров'я, довголіття, щастя, творчих успіхів та плідної праці.

ДО 65-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВІДОМОГО ВЧЕНОГО В ГАЛУЗІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА О. М. КОСТЕНКА

Олександр Миколайович Костенко народився 04 жовтня 1949 р. у с. Щербанівське Вознесенського району на Миколаївщині в сім'ї робітників. У 1973–1978 рр. навчався на юридичному факультеті Київського державного університету імені Тараса Шевченка. Після закінчення університету працював адвокатом у Миколаївській обласній колегії адвокатів. Від листопада 1979 р.

навчався в аспірантурі Інституту держави і права АН УРСР. Після закінчення аспірантури з 1982 р. працював в Інституті на посадах молодшого наукового співробітника, наукового співробітника, старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника. З грудня 1999 р. його призначено на посаду завідувача відділу проблем кримінального права, кримінології та судоустрою Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України.

Дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Проблеми співвідношення раціонального і емоціонального в кримінології» захистив 1983 р. У 1995 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Воля і свідомість злочинця (дослідження із застосуванням принципу натуралізму)». У 2000 р. О. М. Костенку присвоєно вчене звання професора, у 2004 р. його обрано членом-кореспондентом Академії правових наук України, а у 2008 – дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України).

Трудова діяльність Олександра Миколайовича була відзначена такими відзнаками: Заслужений діяч науки і техніки України, Почесна Грамота Верховної Ради України, Премія ім. М. П. Василенка НАН України, Почесна грамота Президії НАН України, Подяка Київської міської державної адміністрації, відомча відзнака Міністерства юстиції України – нагрудний знак «За заслуги», Премія ім. Ярослава Мудрого та ін.

З 1979 р. О. М. Костенко займається науковою, науково-педагогічною та науково-експертною діяльністю, і має високі досягнення у розвитку української юридичної науки, підготовці юристів і висококваліфікованих наукових кадрів. Зокрема, ним розроблено новий науковий інструментарій для дослідження правових явищ, заснований на принципі соціального натуралізму. Результати його досліджень викладені у 22 монографіях, підручниках, збірниках, брошурах і наукових та науково-публіцистичних статтях (усього близько 400 публікацій). Основні з них: «Принцип отражения в криминологии» (1986), «Криминальный произвол (социопсихология воли и сознания преступника)» (1990), «Преступная неосторожность (уголовно-правовые и криминологические проблемы)» (у співавт., 1992), «Уголовное наказание» (1997), «Кримінальне, кримінально-процесуальне та кримінально-виконавче законодавство України. Тендерна експертиза» (2004), «Культура і закон – у протидії злу» (2008), «Проблема № 1 сучасної цивілізації в українському контексті» (2008), «Протидія порушенням прав людини засобами кримінальної юстиції» (у співавт., 2009), «Структура тюремної індустрії: монографія» (у співавт., 2012), «Мала енциклопедія кримінального права» (у співавт., 2012), «Протидія злочинам у сфері службової діяльності (кримінологічні, кримінально-правові і кримінально-процесуальні проблеми)» (у співавт., 2014).

Результати своїх досліджень науковець успішно втілює в життя, беручи участь у розробці проектів законів, в експертизі законопроектів, у викладацькій роботі, підготовці наукових кадрів, у публіцистичній діяльності, в організації наукових досліджень в якості завідуючого відділом Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. Зокрема, він брав участь у підготов-

ці Концепції реформування кримінальної юстиції України, проекту Кримінального процесуального кодексу України, схваленого Національною комісією із питань зміцнення демократії і верховенства права, а також у підготовці проектів законів «Про боротьбу з корупцією», «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про боротьбу з тероризмом», «Про судоустрій», «Про прокуратуру» та ряду інших. Його ідея про необхідність виховання антикримінальної культури у громадян була використана у Комплексній програмі профілактики злочинності на 2001–2005 рр.

Олександр Миколайович Костенко успішно поєднує наукову роботу з викладанням. Він наполегливо обстоює у своїх наукових і науково-публіцистичних працях важливу роль науки, просвітництва, соціальної культури громадян у подоланні кризових явищ, що мають місце сьогодні в Україні. Перспективи кримінології XXI ст. О. М. Костенко вбачає у розвитку «соціально-натуралістичної» кримінології, яка сприятиме розвитку концепцій, що спрямовуватимуть практику протидії злочинності в напрямі узгодження поведінки людей із законами соціальної природи (у тому числі з законами природного права). Квінтесенцію наукової позиції вченого відображає його власне формулювання: *«Мати-природа – найвищий законодавець для усього створеного на усі часи»*.